

[H. C. Hansen]

Lovforslaget hviler på det forkerte grundlag, at det skulle kunne lade sig gøre så at sige ned til sidst afholdte omkostningskrone at fordele en virksomheds omkostninger rigtigt ud på det enkelte produkt eller den enkelte vare, således at man på denne måde ifølge lovgivningen skulle kunne se, hvad produktet koster, for derefter på en eller anden måde at bestemme, hvad salgsprisen bør være. Ja men det er fuldstændig ude af trit med erhvervslivets vilkår, det er fuldstændig ude af trit med den måde, der kalkuleres på i erhvervslivet. Intet kan være mere urealistisk end dette lovforslag, som ministeren tillader sig den uartighed over for erhvervslivet at forelægge folketinget her i dag.

I virkeligheden er det kun ganske få omkostningsarter, om hvilke man kan fastslå, at de er disponeret direkte som stykomkostninger. Stort set drejer det sig i industrivirksomheder kun om råmaterialeforbruget og i handelsvirksomheder om varens indkøbspris. Alle øvrige omkostninger – og det er langt den overvejende del – disponeres derimod med et helt andet sigte, nemlig for at skabe og vedligeholde det såkaldte kapacitetsgrundlag, der gør det muligt på produkterne at indtjene et dækningsbidrag, nemlig salgspris minus stykomkostninger, på kort og lang sigt.

Det er helt i strid med sund økonomisk fornuft, at en fordeling på de enkelte produkter af omkostningerne skulle kunne give nogen som helst meningsfyldt oplysning om, hvad produkterne koster virksomheden. Alligevel er det dette, ministeren forelægger folketinget i dag.

På mit partis, fremskridtspartiets, vegne vil jeg til andenbehandlingen stille det ændringsforslag, at ethvert erhvervsfirma er undtaget fra denne lovgivning, såfremt overskuddet i firmaet ligger under, hvad der kan opnås ved at købe statsobligationer for de penge, der er investeret i firmaet.

Dette lovforslag er en uartighed over for erhvervslivet. Det er arbejdsløshedsskabende, og det vil være med i ethvert firmas overvejelser fremover om, hvorvidt firmaerne bør nedlægges og kapitalen i stedet anbringes passivt i de statsobligationer, som regeringen er så begejstret for at udstede, statsobligationer, som giver indehaverne en stor skattefri kursgevinst, uden at indehaveren bliver kri-

minimaliseret, uden at indehaveren løber nogen personlig risiko.

Dette lovforslag burde trækkes tilbage, og vil ministeren ikke det, burde lovforslaget i hvert fald have navneforandring til forslag til lov om nedlæggelse af danske arbejdspladser. Hvordan kan venstres folketingsgruppe dog gå med til noget sådant? Ved næste valg kan venstres vælgere såmænd lige så godt stemme direkte på socialdemokratiet. Hvorfor gå omvejen over partiet venstre?

Lovforslaget er en parodi på moderne erhvervslovgivning.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

I anledning af bemærkningen om handelsministerens fravær skal jeg oplyse, at handelsministeren var indkaldt til samråd i markedsudvalget og derfor ikke kunne være til stede, men jeg skal foranledige, at handelsministeren straks får forevist det foreløbige referat af hr. H. C. Hansens udtalelser.

Lawaetz (FP):

Dersom man lytter i dag, er det jo en interessant debat strækkende sig fra de helt urimelige krav og til fornuftig økonomi og med hr. Kjeld Olesens moderate ordførertale på midten, til den ene side og til den anden side. Men er man en samvittighedsfuld politiker, eller har man blot en smule evne til logisk tænkning, er der grund til efter alt det, man hører, at tænke dybt alvorligt over både landets situation, den politiske situation og ikke mindst hændelsesforløbet i den gallaforestilling omkring overenskomstforhandlingerne, som nogle af os har været aktivt involveret i, og som resten af befolkningen må have været undrende tilskuere til.

Et interessant tankeeksperiment: sæt, man engang sagde ja til alle de krav, der var kommet, og overlod ansvaret til dem, der krævede. Man spørger sig selv: hvem regerer egentlig landet? Hvem har indflydelsen? Er det de tusinder, der i går demonstrerede på Slotspladsen, hvor de slugte de sædvanlige klicheer skyllet ned med øl og døgnmelodier? Mener de, der stod derude, at de har nogen betydning? Gadens parlament, har man somme tider kaldt det. Der var denne gang iblandet offentligt ansatte, der mod alle regler forsømmer deres arbejde, buschauffører, der holder fagligt møde – kort og godt det